

спрѣмо ограничния и раздробенъ опитъ на децата, спрѣмо липсата на изработена способностъ къмъ обобщение у тѣхъ, спрѣмо конкретността на мисленето и емоционалността имъ. Той винаги има предвидъ възрастта, за която пише, и никога не злоупотрѣбва съ външнитѣ признаци на явленията, за да поднесе празни ефекти на малкитѣ си четци. Това има особено важно значение при създаването на весели детски книжки, върху които Маршакъ работи най-много. Съ чувството на голѣмъ художникъ той умѣе да извлѣче смѣшното отъ характерното въ явленията, да построи цѣло произведение върху най-примитивния комизъмъ на дадено положение, да отдѣли и заостри онѣзи моменти, които най-много привличатъ вниманието на децата. По този начинъ, той разрешава сложни проблеми за веселата детска книжка въобще и за дошколната възраст частно.

Маршакъ отъ много години е редакторъ и консултантъ на детския секторъ въ съветската литература. На миналогодишния конгресъ на съветскитѣ писатели, той съ голѣма вещина изнесе основния докладъ върху детската литература.

\*

Предлаганитѣ въ това сборниче поемки „Мистеръ Твистеръ“ и „Война съ Днепъръ“ сж написани така, че могатъ да се четатъ и отъ деца, и отъ възрастни. Въ българския преводъ азъ ги предлагамъ на вниманието на възрастния читателъ. Въ „Мистеръ Твистеръ“, чрезъ добре измислената история съ пжтешествието на единъ американски банкеръ въ Съветския съюзъ, Маршакъ ни показва отъ една страна разликата между свѣта на Мистера Твистера и това на хората, въ чиято страна е отишълъ на екскурзия, отъ друга страна осмива антисоциалнитѣ разбирания на господата, които раздухватъ и на теория и на практика расовата умраза между хората.